

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 01.10.2025 i Oslo tingrett, Oslo

Saksnr.: 25-129882TVI-TOSL/04

Dommer: Dommerfullmektig Gjertrud Bøhn Mageli

Saken gjelder: Ansvar for egenandel ved forsikringskade

Sameiet Borghaven

Advokat Sam Erling Harris
v/advokatfullmektig Andreas Tronstad
Sakshaug

mot

Rune Gjertsen

DOM

Saken gjelder spørsmål om hvorvidt det er sameiet eller seksjonseieren som skal dekke egenandelen ved forsikringskade.

Sakens bakgrunn

Rune Gjertsen eier en enhet (leilighet) i sameiet Borghaven som han leier ut til en leietaker.

I januar 2024 oppstod det vannlekkasje fra en radiator i Gjertsens leilighet. Lekkasjen forårsaket skader i leiligheten. Gjertsens kostnader forbundet med utbedring av skadene er dekket gjennom sameiets bygningsforsikring, med fradrag for en egenandel på 12 000 kroner. Sameiet og Gjertsen er ikke enige om hvem som skal dekke egenandelen. Gjertsen har betalt egenandelen til sameiets forsikringsselskap, men har krevd beløpet tilbakebetalt fra sameiet.

Gjertsen klagde inn sameiet til Forlikrådet i Oslo den 29. august 2024. Det ble avsagt fraværdom den 25. februar 2025. Sameiet krevde oppfriskning. Etter nytt rettsmøte den 19. mai 2025 avsa forlikrådet dom med følgende slutning:

- I. Fraværdom av 25.02.2025 oppheves.
2. Sameiet Borghaven dømmes til innen 2 - to - uker fra dommens forkynning å betale kroner 12000 - tolv tusen - til Rune Gjertsen, med tillegg av forsinkelsesrenter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd fra dommens oppfyllelsesfrist til betaling skjer.
3. Sameiet Borghaven dømmes til innen 2 - to - uker fra dommens forkynning å betale kroner 1966 - et tusen ni hundre og sekstiseks i sakskostnader til Rune Gjertsen, med tillegg av forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd fra dommens oppfyllelsesfrist til betaling skjer.

Dommen ble forkynt den 20. juni.

Sameiet brakte saken inn for Oslo tingrett ved stevning den 19. august. Gjertsen innga tilsvar den 1. september.

I tingretten er saken behandlet etter de prosessuelle reglene for småkravprosess.

Rettsmøte til muntlig sluttbehandling ble avholdt den 30. september 2025. Sameiets styreformann avga forklaring på vegne av sameiet. Gjertsen avga forklaring. For øvrig ble det ført slike bevis som går fram av rettsboka.

Partenes syn på saken

Sameiets anførseler

Etter sameiets vedtekter § 11 dekker sameiet forsikringens egenandel når skaden knytter seg til forhold som sameiet har vedlikeholdsansvar for. Seksjonseier dekker selv egenandelen i forsikringsskader hvor sameiet ikke har vedlikeholdsansvar. Fordeling av vedlikeholdsansvaret følger av eierseksjonslovens regler.

Etter eierseksjonsloven § 32 første ledd skal en seksjonseier «vedlikeholde bruksenheten». Utgangspunktet er at seksjonseieren vedlikeholder og reparerer forhold innenfor vegger og etasjeskiller i sin bruksenhet, med unntak for visse klart definerte bygningsdeler der lovgiver uttrykkelig har lagt utskiftningsansvaret til sameiet, slik som for sluk, vinduer og ytterdører.

Lekkasjen i Gjertsens leilighet oppstod i en plugg på radiatoren. Ettersom radiatoren er montert etter fordelerskapet, er radiatoren og tilhørende komponenter del av Gjertsens vedlikeholdsansvar.

Det er to mulige årsaker til lekkasjen. Enten skyldtes den frost, eller så skyldtes den defekt o-ring (pakning) på den pluggen som lakk. Defekt o-ring på plugg skyldes manglende vedlikehold.

Vedlikeholdsansvar er ikke betinget av skyld, synbarhet eller forutsigbarhet. Ansvarer omfatter både planlagt, jevnlig vedlikehold og uforutsette skader som måtte oppstå på seksjonseiers utstyr som følge av usynlig slitasje. At slitasjen på radiatoren fremstod usynlig for Gjertsen er derfor ikke til hinder for at radiatoren er omfattet av Gjertsens vedlikeholdsansvar.

Dersom lekkasjen skyldtes frost, ligger det klart innenfor seksjonseiers ansvar. Seksjonseier må selv sørge for at det ikke oppstår frost i leiligheten, blant annet ved å utvise varsomhet ved lufting via balkongdører eller vinduer på kalde vinterdager.

Sameiet har ført en konsekvent praksis med viderefakturering av forsikringsegenandelen til den enkelte seksjonseier dersom den aktuelle skaden skyldtes forhold som lå innenfor seksjonseierens vedlikeholdsansvar.

Maktforholdet mellom sameiet og seksjonseier er ikke relevant i vurderingen.

Sameiet er ikke bundet av hva forsikringsselskapet eller andre har sagt om betaling av egenandelen. Dette er et internt anliggende mellom Gjertsen og sameiet.

Sameiet har nedlagt følgende påstand:

1. Sameiet Borghaven frifinnes.

2. Rune Gjertsen betaler til Sameiet Borghaven sakens omkostninger.

Gjertsens anførsler

Lekkasjen skyldes ikke at Gjertsen eller leietaker har opptrådt klanderverdig. Det var ingenting som tilsa at deler av radiatoren måtte byttes. Dette har styret vært enige i hele veien.

Anførselen om at lekkasjen skyldtes frost, kom svært sent under saksforberedelsen, og Gjertsen har hatt begrenset tid til å forberede dette. Det er uansett på det rene at leietaker ikke har luftet så mye at det har oppstått frost i leiligheten.

Vedlikeholdsansvaret etter eierseksjonsloven § 32 gjelder ikke for varmeanlegg. De innretningene som er omtalt i bestemmelsen refererer blant annet til sanitæranlegg og elektriske anlegg. Disse skiller seg vesentlig fra varmeanlegg. Et sanitæranlegg står under direkte vanntrykk, i motsetning til et varmeanlegg som fylles opp med vann til alle ledninger og radiatorer er fylt opp. Når vedlikehold av varmeanlegg ikke er regulert i loven, må det reguleres i sameiets vedtekter. Det er ikke gjort. Da må vedlikeholdsansvaret ligge på sameiet.

Radiatoren er en del av sameiets felles anlegg. Dette underbygges av at rørleggeren som skiftet pluggen, måtte ha hjelp av sameiets vaktmester for å få adgang til fellesanlegget. Flere forsikringsselskaper, flere rørleggere, Obos, takstmann, samt formannen i fagrådet for våtrom, sier alle at en lekkasje på et felles vannbåret system er sameiets ansvar og at sameiet skal dekke kostnadene. Det er dette Gjertsen opprinnelig ble forespeilet.

Sameiet har vist til en oversikt over skader som har blitt dekket under sameiets forsikring. Alle skadene som gjelder lekkasje på varmeanlegget, og der seksjonseier måtte betale egenandelen, er fra 2020 og 2021. Det er ikke vist til nyere praksis som tilsier at seksjonseier skal betale egenandelen ved skade på felles varmeanlegg.

Sameiet er en profesjonell aktør, mens Gjertsen er en privat seksjonseier. Denne ubalansen i maktforholdet må få betydning for vurderingen.

Det er også krevende å forstå sammenhengen mellom eierseksjonsloven §§ 32 og 33, som regulerer henholdsvis seksjonseiers og sameiets vedlikeholdsplikt. Bestemmelsene er veldig like.

Gjertsen har nedlagt følgende påstand:

1. Sameiet Borghaven dømmes til å betale 12000 kroner til Rune Gjertsen.
2. Sameiet Borghaven dømmes til å betale Rune Gjertsens sakskostnader for forliksrådet.

Rettenns vurdering

Innledning og konklusjon

Retten mener at skaden mest sannsynlig skyldtes en defekt o-ring. Retten viser til vurderingene fra rørlegger og takstmann. Det er ikke ført tilstrekkelig bevis for at skaden skyldtes frost, og det er ikke vist til andre mer plausible forklaringer.

Radiatoren med plugg og o-ring er en del av Gjertsens vedlikeholdsansvar. Da følger det av sameiets vedtekter § 11 at han da skal betale egenandelen ved forsikringstilfelle. Vedlikeholdsansvaret omfatter også utbedring av usynlig slitasje.

Retten har etter dette kommet til at Gjertsen skal betale egenandelen på 12 000 kroner. Resultatet begrunnes nærmere under.

Vedlikeholdsansvaret i eierseksjonsloven § 32

Sameiet har ikke regulert fordelingen av vedlikeholdsansvaret i vedtektene. Det betyr at det er eierseksjonslovens regler som gjelder.

Det følger av eierseksjonsloven § 32 at «[s]eksjonseieren skal vedlikeholde bruksenheten slik at skader på fellesarealene og andre bruksenheter forebygges, og slik at de øvrige seksjonseierne slipper ulemper». Det første spørsmålet er dermed hvor grensen for bruksenheten går.

En naturlig språklig forståelse av ordlyden «bruksenhet» er at grensen går i de fysiske skillene mellom ulike leiligheter. Denne forståelsen bekreftes i forarbeidene Prop. 39 L (2016-2017) s. 99:

Samtidig rører høringsuttalelsen ved et større spørsmål: Hvor går bruksenhetens grenser? Etter gjeldende rett går grensene grovt sett i veggene og etasjeskillene.

Dette innebærer at det som er innenfor bruksenhetens vegger og etasjeskiller er omfattet av seksjonseier vedlikeholdsplikt.

Gjertsen har anført at varmeanlegget er et felles anlegg som driftes av sameiet, og at alle deler av dette, inkludert radiatorene som befinner seg inne i bruksenheten, derfor må omfattes av sameiets vedlikeholdsansvar. Retten er ikke enig i dette.

Det stemmer at radiatoren er tilkoblet sameiets felles anlegg. Anlegget består av et stamledningsnett som fører varmtvann fram til et tilkoblingspunkt, omtalt som anboring, for hver bruksenhet. Fra og med anboringen går det et tilføringsrør inn i bruksenheten til fordelerskapet, og fra fordelerskapet distribueres varmtvannet til de enkelte radiatorene inne i leiligheten. Lovgiver har tatt høyde for at et felles anlegg også kan inneholde komponenter som tilhører den enkelte enhet, og som det derfor er opp til seksjonseier

å vedlikeholde. Retten viser til eierseksjonsloven § 32 annet ledd bokstav h, der det fremgår at «rør, ledninger, sikringsskap fra og med første hovedsikring eller inntakssikring» skal vedlikeholdes av seksjonseier. Dette innebærer at rør og ledninger i det felles anlegget som befinner seg *utenfor* hovedsikring eller inntakssikring i den enkelte leilighet, er sameiets vedlikeholdsansvar. Denne grensedragningen er også omtalt i forarbeidene, Prop. 39 K (2016-2017) s. 99:

For vann og kloakk er det antatt at grensen går ved anboringene til stamledningsnettet, jf. Hagen m.fl.; Eierseksjonsloven (2. utg.) s. 68. Departementet mener at gjeldende rett bør videreføres.

De samme forarbeidene foretar en konkret drøftelse av skillet mellom seksjonseiers og sameiets vedlikeholdsplikt når det gjelder rør, og konkluderer med at rør inne i bruksenheten skal vedlikeholdes av den enkelte seksjonseier, selv om de er koblet på et felles anlegg.

Gjertsen har anført at nevnte bokstav h i eierseksjonsloven § 32 annet ledd gjelder elektriske anlegg, ikke varmeanlegg. Videre har han anført at bokstav b i den samme bestemmelsen gjelder sanitæranlegg. Sanitæranlegg og varmeanlegg er svært ulikt bygget opp, står under ulikt trykk, og kan ikke vurderes på samme måte. Når varmeanlegg ikke er spesifikt omtalt i lovteksten, innebærer dette at varmeanlegg ikke er omfattet av vedlikeholdsplikten i bestemmelsen.

Retten deler ikke denne oppfatningen.

Eierseksjonsloven § 32 annet ledd har følgende ordlyd:

Seksjonseierens vedlikeholdsplikt omfatter slikt som

- a. inventar
- b. utstyr, som vannklosett, varmtvannsbereder, badekar og vasker
- c. apparater, for eksempel brannslukningsapparat
- d. skap, benker, innvendige dører med karmen
- e. listverk, skillevegger, tapet
- f. gulvbelegg, varmekabler, membran og sluk
- g. vegg-, gulv- og himlingsplater
- h. rør, ledninger, sikringsskap fra og med første hovedsikring eller inntakssikring
- i. vinduer og ytterdører.

Ordlyden «slikt som» innebærer at oppstillingen ikke er uttømmende. Lista er bare eksempler på forhold som ligger innenfor seksjonseiers vedlikeholdsplikt.

Vedlikeholdsplikten kan derfor omfatte forhold som ikke er uttrykkelig listet opp. Av den grunn er det ikke avgjørende om bokstav b og h refererer direkte til komponenter i et varmeanlegg eller ikke. Det som har betydning er om varmeanlegget er av lignende karakter som de forholdene som er listet opp, jf. Prop. 39 L (2016-2017) s. 173.

Etter rettens syn er det klart at et varmeanlegg er av lignende karakter som de innretningene som er omtalt i bokstav b og h. Det er snakk om både «rør» og «utstyr», og i likhet med utstyret i bokstav b, er det utstyr som fylles med vann fra et felles anlegg. Det betyr at deler av varmeanlegg som befinner seg innenfor anbrøringen til stamledningsnettet, er omfattet av seksjonseiers vedlikeholdsansvar.

Etter dette har Gjertsen ansvar for å vedlikeholde radiatorene.

Vedlikeholdsansvaret ved usynlige vedlikeholdsbehov

Vedlikehold omfatter også «nødvendig reparasjon og utskiftning», jf. § 32 femte ledd. I dette tilfellet mener retten at lekkasjen viser at det var nødvendig med utskifting av o-ringen.

Gjertsen har gjort gjeldende at skaden på o-ringen var usynlig for han, og at det ikke var noen indikasjoner på at denne måtte byttes før lekkasjen oppstod. Det understøttes av rapporten fra Frøiland Bygg Skade AS, der takstmannen blant annet har skrevet at «[å]rsak til lekkasje skyldes etter alt og dømme slitasje etter normal bruk» og «[s]kadeårsak anses som utenfor eiers eller leietakers kontroll og det finnes ingen avvik eller åpenbare svakheter med installasjonen som har lekt.» Både motparten og retten er enig i dette.

Spørsmålet er om vedlikeholdsplikten bare inntreder der det er synlige tegn på at det er nødvendig med utskiftning, eller om seksjonseier også må være «føre var» og bytte ut slitasjedeler med jevne mellomrom.

Spørsmålet er ikke direkte løst i lovteksten, men retten mener at den naturlige forståelsen av ordet «vedlikehold» også innebærer å bytte ut usynlige slitasjedeler, slik som en pakning/o-ring. Etter rettens syn kan ordlyden tilsi at seksjonseier har en aktsomhetsplikt på dette punktet, som for eksempel kan innebære å sette seg inn levetiden for slitasjedeler, og sørge for å bytte dem med jevne mellomrom.

Eierseksjonsloven § 32 sjuende ledd underbygger denne ordlydstolkningen. Her fremgår det at vedlikeholdsplikten omfatter utbedring av «tilfeldige skader», som er skader forårsaket av vær og vind, tredjepersoner og lignende. Slike skader har ikke seksjonseieren noe påvirkningskraft på, noe som tilsier at deler av vedlikeholdsansvaret er objektivt og gjelder uten hensyn til seksjonseierens skyld.

Retten har etter dette kommet til at det ikke har betydning for vurderingen om Gjertsen var klar over at o-ringen var defekt eller ikke. Dette er en slitasjedel som burde vært byttet tidligere som ledd i alminnelig vedlikehold.

Øvrige anførsler

Gjertsen har anført at det må tas hensyn til styrkeforholdet mellom partene. Dette kan ikke føre fram. Lovgiver har foretatt en avveining av hvilket vedlikeholdsansvar som skal ligge

på henholdsvis sameiet og seksjonseieren. En eventuell ubalanse i makt mellom partene gjenspeiles i hvordan loven er utformet. Videre påpeker retten at selv om visse deler av eierseksjonsloven skal ivareta forbrukerhensyn, er det ikke først og fremst en forbrukerlov i tradisjonell forstand, slik som for eksempel bustadoppføringslova og håndverkertjenesteloven.

Gjertsen har også anført at han har fått informasjon fra flere aktører, herunder OBOS, takstmann og forsikringsselskap, om at egenandelen ville bli dekket av sameiet. Det er klart at ingen av disse aktørene har myndighet til å binde sameiet. Så vidt retten forstår har heller aldri sameiet gitt noen indikasjon på at de ville dekke egenandelen.

Retten finner heller ingen tegn til at sameiet har ført en inkonsekvent praksis med tanke på hvem som skal dekke egenandelen i ulike skadetilfeller. Det har gått lang tid siden sist det var en skade på det felles varmeanlegget, noe som har sammenheng med at alle pakningene i fordelerskapene ble skiftet for noen år siden. For samtlige av disse skadene ble egenandelen belastet seksjonseieren. Så vidt retten kan se er forsikringstilfellene fra de senere årene knyttet til andre forhold, og er derfor ikke sammenlignbare med denne saken.

Retten mener også at sammenhengen mellom eierseksjonsloven §§ 32 og 33 er tilstrekkelig klar. Eierseksjonsloven § 33 etablerer et «restansvar» for det vedlikeholdet seksjonseieren ikke har ansvar for.

Sakskostnader

Sameiet har vunnet saken, og har krav på full erstatning for sine sakskostnader fra motparten, jf. tvisteloven § 20-2. Av tvisteloven § 20-5 følger det at full erstatning skal dekke partens nødvendige kostnader ved saken.

Saken er behandlet etter reglene om småkravprosess. Etter tvisteloven § 10-5 kan kostnader til advokatbistand i småkravsaker bare erstattes med inntil 20 prosent av tvistesummen. Ifølge tvisteloven § 17-2 skal verdien settes til den verdien kravet har for saksøkeren på det tidspunkt kravet bringes inn. Saken gjelder egenandel på 12 000 kroner. 20 prosent av dette utgjør 2 400 kroner. Dette utgjør den ytre rammen for hvilke sakskostnader sameiet kan få erstattet. Merverdiavgift kommer i tillegg.

Retten finner at 2 400 kroner pluss merverdiavgift utgjør nødvendige kostnader, jf. tvisteloven § 20-5, og at Gjertsen skal dekke dette. I tillegg skal Gjertsen dekke rettsgebyret for forlikrådet og tingretten. Så vidt retten forstår har Gjertsen allerede betalt rettsgebyret for forlikrådet.

DOMSSLUTNING

1. Sameiet Borghaven frifinnes for kravet om dekning av egenandel.
2. Rune Gjertsen dømmes til å dekke Sameiet Borghavens sakskostnader med 2 400 – totusenfirehunder – kroner med tillegg av merverdiavgift, innen 2 – to – uker fra forkynning av dommen. Rettsgebyr kommer i tillegg.

Retten hevet

Gjertrud Bøhn Mageli

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Dokument i samsvar med original
Maren Sletten-Rambøl
saksbehandler

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.